

An Karagözlüm

– meftun · 21 Aralık 2012

AN/KARAGÖZLÜM

Yüz çevir gayriden, tek cismim düşün
İstersin hep ismim an, kara gözlüm
Diyorsun, ben olsam tek gerçek düşün
Pervane misali yan, karagözlüm
İstanbul kokulum, Ankara gözlüm...

Öyle bir sevda ki en karasından
Kurtulmak ne mümkün aşk yarasından
Ben öldüm o kadar can arasından
Sen verdin yeniden can, karagözlüm
İstanbul kokulum, Ankara gözlüm...

Her yeri kaplarken aşkın, ihata
Acizim, eyledim sayısız hata
Yine de dönmedim sözümünden kat'a
Sizi sevmek şeref, şan karagözlüm
İstanbul kokulum, Ankara gözlüm...

O nasıl gözlerdi, nasıl bakişti
O bakış, gönlümü hepten yakıştı
Çağladı yüreğim, dışa akıştı
O akan yaş değil, kan karagözlüm
İstanbul kokulum, Ankara gözlüm...

Sarmışken ruhumu her türlü heva
Hoş gördüm nefsimce cefayı reva
Anladım Sizensiz derdime deva
Sen beni hep böyle san karagözlüm
İstanbul kokulum, Ankara gözlüm...

Doğdunuz bir güneş misali Van'dan
Bir ışık bırakıp göçtünüz han'dan
İstanbul kokuyor, Ankara bundan

Kararmış kalplere tan karagözlüm
İstanbul kokulum, Ankara gözlüm...

Ey gönlüm; seversen şudur ki riskin
Düşersin dillere, olursun miskin
Mecnun da deseler, sevdandır teskin
Meftun'um bu sözüm son karagözlüm
İstanbul kokulum, Ankara gözlüm...
İstanbul kokulum, Ankara gözlüm...

Kadir Çetin 11-12 İzmir

Bu şiir Üstad Necip Fazıl'ın da hocası olan büyük Alim "Seyyid Abdülhâkim-i Arvasi" Hazretlerine atfen yazılmıştır. Osmanlının son zamanlarında, Van'dan İstanbul'a gelerek, Eyüp Sultan semtindeki Kaşgari dergahında senelerce insanlara İslâmiyeti doğru olarak anlatan ve Silsile-i Aliyye'nin son halkası olan Seyyid Abdülhâkim-i Arvasi hazretlerinin kabr-i şerifleri ise Ankara'nın Bağlum ilçesindedir. Ruhuna Fatıha...

"Bana yakan gözlerle bir kerecik baktınız
Ruhuma büyük temel çivisini çaktınız..." N.F.K